

šolsko geografijo je ob koncu osemdesetih let vnesel nemir zlasti z novo regionalizacijo Slovenije, spominjamo pa se ga tudi po prispevkih v reviji Geografija v šoli.

Roman Brvar

Na pokopališču v Šentpavlu pri Domžalah smo se 4. januarja poslovili od Romana Brvarja, upokojenega učitelja geografije in zgodovine na Zavodu za slepo in slabovidno mladino v Ljubljani.

Geografi se ga spominjamo kot nenehnega iskalca novih in drugačnih ponazoritev geografskih pojavov. Slepim in slabovidnim je poskušal približati geografijo in geografske procese na najrazličnejše načine. Je avtor izvirnih didaktičnih pripomočkov, ponazoril, modelov, tipnih slik, zemljevidov in maket, ki so v pomoč pri razumevanju in ponazarjanju ne samo slepim in slabovidnim otrokom, temveč tudi vsem drugim. Opozarjal je, da imajo težave z vidnim dožemanjem pokrajine tudi tisti, ki se nimajo za slabše videče. Zato so se učitelji večkrat sestali pri njem na študijskem srečanju, da je pokazal, kako tudi v običajnih šolah uporabljati pristope za nazornejši pouk. S tem je tlakoval pot inkluzivni šoli in oborožil učitelje geografije z znanjem, ki ga dandanašnji nujno potrebujejo.

Napisal je več člankov, priročnikov in knjig. Za geografe je izjemno pomembna **Geografija nekoliko drugače: didaktika in metode pouka geografije za slepe in slabovidne učence**. Poleg nje je napisal **Dotik znanja: slepi in slabovidni učenci v inkluzivni šoli** in **Kaj, kako, zakaj, tako**, v kateri je predstavil inovacije, adaptacije in izboljšave pri pouku s slepimi in slabovidnimi učenci. Posmrtno je izšla **Z igro do učenja**, ki jo je uredil pred smrtjo.

S svojim delovanjem se je izpostavil kot borec ne le za šolsko vključenost slepih in slabovidnih, ampak tudi za njihovo družbeno enakopravnost in uveljavitev.